ARUBA

HERDENKING VAN 10 MEI.

De dag werd begonnen met een gezongen H. Requiemmis in de parochiekerk van den H. Franciscus te Oranjestad. De H. Mis was voor alle doden, die in de strijd voor het vaderland gevallen zijn. Even voor 7.30 uur traden de manschappen van de Militaire troepen, Kon. Mariniers, Kon. Landmacht, V.K.C.-ers en Schutterij aan en namen plaats aan de rechterzijde van het middenschip achter de voor de officieren en onderofficieren gereserveerde plaatsen.

Allereerst de Gezaghebber en zijn vrouw, de commandant der Schotse troepen en vrouw, Kapitein van der Spek en verder vele Nederlandse en Engelse officieren.

De rechterzijde van het middenschip dezer grote kerk was geheel gevuld met militairen.

Links in het Middenschip hadden plaats genomen de Landraden, Statenleden, Kantonrechter, de directies van Lago Oil and Transport Co. en van de Arend Petroleum Maatschappij, het Corps Consulaire, het bestuur van het Algemeen Nederlands Verbond).

Verder was de Kerk geheel gevuld met gelovigen.

Toen de klokken uitgeluid waren marcheerde de erewacht binnen onder het spelen van de dodenmars door Tamboer en Pijper en betrokken zij de wacht naast de katafalk.

Voor het altaar werd het geweer gepresenteerd.

De erewacht maakte een buitengewone indruk. Rechts op het presbyterium stonden tamboer en pijper.

Het Evangelie volgens den H. Joh. VI 37-40 werd in het Nederlands voorgelezen, terwijl de erewacht het geweer presenteerde.

Na het zingen van de Sanctus sloeg de tamboer een roffel op de omfloerse trom en werd het signaal „Stilte” geblazen.

Onder de Consecratie presenteerde de erewacht weder het geweer.

Na de Consecratie keerde de erewacht zich naar de katafalk, presenteerde geweer en speelden tamboer en pijper de Dodenmars van Chopin.

De Absoute werd verricht door den Hulpaalmoezenier Pastoor M. Holterman van San Nicolas met assistentie van den Pastoor der St. Franciscus parochie Th. Bartel en den kapelaan p. A. Frunt.

Terwijl de katafalk besprenkeld werd met wijwater sloeg de tamboer de roffel. Eveneens toen de katafalk bewierookt werd.

Na de Absoute speelden tamboer en pijper het Wilhelmus.

Het was een zeer plechtige moment. Iedereen stond naar de katafalk gekeerd, die bedekt was met de nationale driekleur.

R. K. MILITAIR TEHUIS WORDT OPENGESTELD.

In het kort gaf „Dagblad Amigoe di Curaçao” reeds het telegrafisch bericht van de opening van het R.K. Militair Tehuis te San Nicolas. Thans nog enkele biezonderheden over de onverwachte openingsplechtigheid.

Plotseling had deze plechtige inzegening en opening plaats. Reden van deze onverwachte gebeurtenis was de aanwezigheid van Z.E. den Gouverneur op dit Eiland, waarvan de actieve voorzitter, **dr. Dussenbroek,** wilde profiteren om meer solemniteit aan de zaak te geven.

Aanwezig waren o.a. veel officiële personen. Zeer veel militairen en personen.

Om 20.30 uur komt de Gouverneur binnen, begeleid door zijn Adjudant. De harmonie „San Michaël” speelt het Wilhelmus. Dr. Dussenbroek spreekt een inleidend woord, waarin hij speciaal den Gouverneur dankt voor Zijn hoge aanwezigheid.

De Aalmoezenier voert het woord.

Aalmoezenier Pater Michaël Holterman O.P., trok in zijn rede een vergelijking tussen het Militair Tehuis van Curaçao en dit van San Nicolas, en gaf aan het Tehuis van Aruba minder kans van slagen. Hij zette uiteen, dat een Militair Tehuis voor degenen is onder de militairen, die geen Tehuis hebben. Hij berekende, dat het merendeel van de militaire politie getrouwd is en dus wel een Tehuis heeft; hij zette uiteen, dat door de vaderlijke zegen van Commandant v.d. Spek op iedere vrije avond de Arubaanse Vrijwilligers en Schutters per truck naar huis worden gebracht — die hebben dus óók een tehuis — zodat het aantal dergenen, die geen tehuis hebben, betrekkelijk gering is, zijnde de Mariniers, de ongetrouwde politie-mannen de Vrijwilligers en Schutters, die van Curaçao naar hier zijn overgeplaatst.

Maar dezen nodigde hij dan ook met klem en kracht uit om dikwijls hier te komen; het Bestuur en hij zouden ervoor zorgen, dat ze er een waarachtig tehuis vinden.

Daarna werden de kruisbeelden gezegend, die in de zaal werden opgehangen en had de plechtige inzegening plaats van het huis zelf om de zegen van God over deze plaats af te smeken.

Gouverneur spreekt.

Vervolgens sprak de Gouverneur zelf. Mooi, indrukwekkend, hartelijk, echt het woord van een katholieken Gouverneur, die weet wat geloof betekent. De uitnodiging om het R.K. Militair Tehuis te komen openen, was een verrassing voor hem geweest, stond niet op zijn program, toen hij naar Aruba kwam, maar het was een verrassing van zeer aangename aard. Hij begreep, zoals misschien geen ander onder de aanwezigen, de betekenis van een R.K. Militaire Vereniging. Voor zich zag hij militairen van alle rangen.

Zelf had hij al die rangen doorlopen, van gewoon soldaat tot officier. Hij wist, wat het betekent soldaat te zijn; hij wist wat het betekent, wanneer je als soldaat aan je lot wordt overgelaten. Zeer mooi wees hij erop, dat de officieren een grote verantwoordelijkheid droegen, daar ze te zorgen hebben, niet alleen, dat hun onderdanen goed worden gevormd voor de krijg, maar eveneens, dat ze tenminste in even goede geestelijke **gesteltenis** de kazerne verlaten als toen ze daar **binnenkwamen.**

Maar hij wist ook, dat er in het dienst-leven goed gezorgd wordt, voornamelijk voor het lichaam, **maar dat de ziel dikwijls verwaarloosd wordt.**

Gelukkig vullen Aalmoezenier en R.K. Militaire Vereniging **aan,** wat in het kazerne-leven ontbreekt. En daarvoor was hij hoogst dankbaar.

De Gouverneur wees op de **moed,** als het karakteristieke van den militair; maar dan ook **moed** om uit te komen voor geloofsovertuiging, moed om te bidden, ook al is men omringd van andersdenkenden, moed om godsdienstige plichten trouw te vervullen, ook al wordt dikwijls in de kazerne met al die heilige zaken de draak gestoken.

De zegen Gods afroepende over dit nieuwe Tehuis, verklaarde de Gouverneur het voor geopend.

Nog dient vermeld een sympathieke daad van den garnizoens-commandant v.d. Spek, die het nieuwe Tehuis een klok cadeau deed — het klokje van gehoorzaamheid, zoals de voorzitter naderhand toelichtte — en de mooie woorden, die hij sprak over kameraadschap, die hier bevorderd zou worden.

Bij het besluiten van het officiële gedeelte werd het Wilhelmus gespeeld en verlieten de Gouverneur en Adjudant de zaal.

Het onofficiële gedeelte duurde voort in grote gezelligheid en kameraadschap.